

Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича
Філологічний факультет
Кафедра української літератури

“ЗАТВЕРДЖУЮ”

Декан
філологічного факультету
проф. Бунчук Б.І.
«5» вересня 2022 року

Робоча програма

навчальної дисципліни

**ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ НОВІТНЬОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ
НА ЗЛАМІ ХХ – ХХІ СТОЛІТЬ**

(вибіркова)

Освітньо-наукова програма: *«Філологія»*

Спеціальність: *035 Філологія*

Галузь знань: *03 Гуманітарні науки*

Рівень вищої освіти: *третій (освітньо-науковий) PhD*

Мова навчання: *українська*

Чернівці – 2022

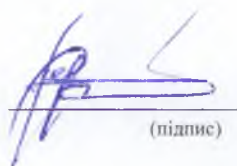
Робоча програма навчальної дисципліни «Проблеми розвитку української літератури на зламі ХХ – ХХІ століть» складена відповідно до вимог її змісту (Ліцензійні умови провадження освітньої діяльності) та відповідає освітньо-науковій програмі «Філологія» підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти – доктора філософії (PhD) – спеціальності 035 Філологія.

Розробник(и): *Кирилюк Світлана Дмитрівна*, кандидат філологічних наук, доцент кафедри української літератури Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича

Робоча програма затверджена на засіданні кафедри української літератури

Затверджено на засіданні кафедри української літератури.
Протокол № 1 від «30» серпня 2022 року.

Завідувач кафедри

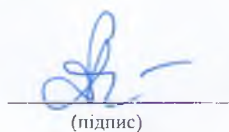

(підпис)

(Валентин МАЛЬЦЕВ)
(прізвище та ініціали)

Схвалено методичною радою філологічного факультету.
Протокол № 2 від «5» вересня 2022 року.

Голова методичної ради факультету

(підпис)

(Алла АНТОФІЙЧУК)
(прізвище та ініціали)

1. Опис навчальної дисципліни

Проблеми розвитку новітньої української літератури на зламі ХХ – ХХІ століть											
Форма навчання	Рік підготовки	Семестр	Кількість		Кількість годин						Вид підсумкового контролю
			кредитів	годин	лекції	практичні	семінарські	лабораторні	самостійна	індивідуальні	
Денна	1	2	3	90	10	5	-	-	75		екзамен
Заочна	1	2	3	90	2	2	-	-	86		екзамен

2. Мета та завдання навчальної дисципліни:

Мета навчальної дисципліни «Проблеми розвитку новітньої української літератури на зламі ХХ – ХХІ століть» полягає, насамперед, у актуалізації опорних знань з історико-літературних та теоретичних курсів, що вивчаються на філологічному факультеті, у формуванні у здобувачів систематизованих знань про процеси і явища, які відбуваються в сучасному українському літературознавстві, пошук їх зв'язів із європейським літературним контекстом та залучення до аналізу здобутків світової літературно-критичної думки. Вивчення курсу «Проблеми розвитку новітньої української літератури на зламі ХХ – ХХІ століть» безпосередньо пов'язане з такими курсами, як «Теорія літератури», «Історія української літератури ХХ століття», «Історія розвитку літературної критики та літературознавства», які вивчаються на філологічному факультеті, «Філософія та методологія науки», «Історія та теорія філологічних вчень».

У зв'язку з цим: 1) особлива увага приділяється історико-теоретичним та проблемним аспектам розвитку сучасної української літератури, спираючись на засвоєні з попередніх курсів знання і навички; 2) окремі питання практичного характеру пропонуються здобувачам для самостійного опрацювання шляхом написання наукових доповідей; 3) важлива роль відводиться опрацюванню монографічних праць сучасних українських літературознавців, що стосуються теоретичних аспектів розвитку новітньої літератури та осмислення окремих постатей письменників ХХ століття в культурному контексті своєї доби; 4) зміст теоретичних і методологічних питань, що розглядаються, переглянуто й поновлено згідно з існуючими в сучасному літературознавстві підходами.

Основними завданнями курсу «Проблеми розвитку новітньої української літератури на зламі ХХ – ХХІ століть» є такі: ознайомити здобувачів із тенденціями та рисами, що притаманні сучасному українському літературознавству, залучаючи до аналізу монографічні праці дослідників літератури, а також нові поетичні, прозові та драматичні твори кінця ХХ — початку ХХІ ст., зразки сучасної літературної критики та есеїстики; навчити аналізувати художній твір з погляду найновіших літературознавчих підходів та методик в оцінці твору та визначати роль і місце окремого автора в літературному процесі, особливості його творчого світу; розвинути уміння та навички аналізу художнього тексту.

Відповідно до вимог результативності навчання здобувач повинен:

знати:

- тенденції розвитку сучасного українського літературознавства;
- зміст художніх творів української літератури ХХ століття та тих, що творилися на зламі ХХ – ХХІ ст. з метою з'ясування проблематики та ідейно-тематичних аспектів запропонованих творів;
- необхідну кількість літературно-критичних джерел;
- механізми літературознавчого аналізу художнього твору;
- володіти знаннями про теоретико-методологічні підходи в літературознавстві ХХ століття та сучасній науці про літературу;

вміти:

- аналізувати художній твір з погляду найновіших літературознавчих підходів та методів в оцінці твору;
- визначити роль і місце окремого автора в літературному процесі, приналежність його стильової епохи чи художнього напрямку; визначити закономірності літературного розвитку;
- простежити зв'язок між літературними явищами;
- схарактеризувати основні тенденції літературного розвитку в контексті історико-суспільних явищ.

У результаті вивчення дисципліни «Проблеми розвитку новітньої української літератури на зламі ХХ – ХХІ століть» здобувач повинен набути такі компетентності:

Інтегральна компетентність. Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі філології в межах професійної, наукової та дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає узагальнення та глибоке переосмислення наявних та створення нових комплексних знань і професійних практик. Здатність здійснювати наукові проекти інтегрованого типу на рівні поєднання освітніх компонентів мовознавчих та літературознавчих напрямків досліджень.

Загальні компетентності (ЗК):

ЗК 1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу філологічних знань.

ЗК 3. Здатність до проведення самостійних досліджень на високому рівні з опертям на найновіші світові здобутки в галузі філології.

ЗК 4. Здатність до пошуку, обробки та аналізу інформації з різних джерел: фахової літератури, електронних баз.

ЗК 5. Здатність самостійно генерувати нові ідеї та застосовувати теоретичні знання в практичних ситуаціях.

ЗК 6. Здатність критично оцінювати наукові здобутки інших дослідників та свої власні.

ЗК 9. Здатність до міжособистісного спілкування, дотримання вимог професійної етики, уміння взаємодіяти та комунікувати з іншими фахівцями в галузі філології.

ЗК 11. Здатність ініціювати, організовувати і проводити комплексні теоретичні та практичні дослідження у філологічній галузі.

ЗК 13. Здатність усвідомлювати роль і значення науки в культурі, зв'язок з іншими формами знання, вплив на проблеми інформаційного суспільства.

ЗК 14. Здатність проводити оригінальні дослідження, результати яких матимуть практичне застосування на вітчизняному та міжнародному рівнях.

ЗК 15. Здатність діяти на основі етичних міркувань (наукова коректність та толерантність) та уміти запобігати конфліктам під час наукових чи професійних дискусій.

ЗК 16. Здатність конструктивно взаємодіяти з учасниками освітнього процесу при вирішенні складних теоретико-прагматичних питань.

ЗК 17. Здатність до формування системного наукового та загальнокультурного світогляду.

ЗК 18. Здатність до планування часу, самоорганізації та самоконтролю.

ЗК 20. Здатність до усвідомлення норм наукової етики та дотримання правил академічної доброчесності.

ЗК 21. Здатність у процесі наукових досліджень виявляти повагу до людської гідності (відмова від домінування, заподіяння шкоди й насильства) незалежно від статевої та гендерної самоідентифікації; здатність усвідомлено визнавати різноманіття підходів до права бути іншим.

Фахові компетентності (ФК):

ФК 1. Здатність використовувати знання з філології для доповнення наявних системних світоглядних знань, концепцій на основі вивчення нових фактів і явищ.

ФК 3. Здатність виокремлювати з накопичених спостережень ті, які можна безпосередньо застосовувати у власній науковій діяльності.

ФК 4. Здатність запам'ятовувати та відтворювати факти, терміни, основні поняття, правила і теорії.

ФК 5. Здатність на високому рівні застосовувати методи наукового аналізу, структурувати літературний матеріал з урахуванням традиційних і новітніх методологічних принципів і засад.

ФК 7. Здатність удосконалювати та розвивати свій інтелектуальний і загальнокультурний рівень, професійно застосовувати знання з обраної філологічної галузі – літературознавства, літературної критики тощо.

ФК 8. Здатність вільно й критично послуговуватися спеціальною науковою термінологією в обраній галузі філологічних досліджень; обґрунтовувати оптимальний вибір термінів (при наявності синонімічних); за необхідності пропонувати нові спеціалізовані терміни та поняття.

ФК 9. Здатність чітко, логічно та послідовно висловлювати думку, досконало спілкуватися усною і писемною формами української та іноземної мов.

ФК 11. Здатність знаходити, відбирати й інтерпретувати наукові матеріали в першоджерелах і фаховій літературі.

ФК 12. Здатність методично грамотно працювати з текстами наукових джерел; екстраполювати засвоєні знання, уміння, навички з філологічних дисциплін у методологію власних дослідницьких проєктів.

ФК 13. Здатність виявляти феномен національної культури з опертям на розуміння її мовної та літературної специфіки.

ФК 14. Здатність опанувати методологічні та методичні аспекти сучасної наукової термінології та технології термінотворення.

ФК 18. Здатність розуміти специфіку та тенденції розвитку світового та українського літературного процесу, зміст методів, напрямів, стилів і жанрів.

ФК 19. Здатність на високому рівні володіти знаннями про теоретико-методологічні підходи в літературознавстві та розуміти сутність механізмів та підходів літературознавчого аналізу художнього твору.

Програмні результати навчання:

ПРН 1. Здатність аналізувати сучасні новітні концептуальні та методологічні знання з філології та суміжних галузей знань.

ПРН 2. Здатність застосовувати та аналізувати праці провідних українських та зарубіжних учених, наукових шкіл та фундаментальних праць у власній сфері дослідження.

ПРН 7. Уміння формулювати наукову проблему з урахуванням сучасних наукових тенденцій.

ПРН 8. Уміння аналізувати наукові праці з філології, виявляти дискусійні та малодосліджені питання.

ПРН 10. Уміння визначати інформаційну цінність джерел через порівняльний аналіз з іншими джерелами.

ПРН 11. Уміння визначати найефективніші методи дослідження в галузі філології, використовуючи міждисциплінарні підходи та зв'язки.

ПРН 12. Уміння вести спілкування в галузі філології з науковою спільнотою та громадськістю в діалоговому режимі.

ПРН 16. Уміння застосовувати професійні знання в приватній, суспільній, професійній та освітніх сферах спілкування в багатонаціональному середовищі та з представниками інших культур.

ПРН 19. Уміння демонструвати філологічну освіченість, знання теорії, історії, етапів формування і розвитку мовознавчої та літературознавчої науки, персоналій; обізнаність із надбаннями світової літератури, перекладними текстами; користуватися словниками та тезаурусами різних типів, довідниками, інтернет-ресурсами та електронними посібниками.

ПРН 23. Уміння конструктивно діяти, дотримуючись принципів соціальної відповідальності на основі етичних принципів.

ПРН 25. Уміння підготувати на основі самостійно отриманих результатів та успішно захистити дисертаційне дослідження.

ПРН 26. Уміння фахово використовувати наукову термінологію згідно з усталеними дефініціями в спеціалізованих словниках.

ПРН 29. Уміння характеризувати основні тенденції літературного розвитку в культурному контексті та аспекті історико-суспільних явищ, визначати роль і місце окремого автора в літературному процесі, його приналежність до стильової епохи чи певного художнього напрямку.

ПРН 30. Уміння використовувати різні підходи (історико-типологічний, рецептивно-естетичний, психологічний, культурологічний, гендерний, постколоніальний, герменевтичний) при характеристиці літературних явищ з урахуванням також і практики компаративних літературознавчих студій тощо.

ПРН 31. Уміння застосовувати теоретичну спадщину світової літературознавчої думки та літературної критики; виявляти й розкривати інтертекстуальні паралелі.

ПРН 34. Уміння практично застосовувати навички гендерної культури, виходячи із засад та принципів гендерної рівності та принципів гендерної демократії.

3. Програма навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1. ЕТАПИ РОЗВИТКУ Й СТАН СУЧАСНОЇ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ НАУКИ

Тема 1. Проблеми сучасного українського літературознавства. Історія української літератури як фундаментальне наукове дослідження. Робота над створенням історії української літератури в ХХ столітті й сьогодні. Проблеми й перспективи. Проблема канону. Проблема методу: оцінка українського письменства ХХ століття з погляду проблеми пошуку методологій.

Тема 2 . Проблема дискурсу в сучасній українській літературі. Модернізм і постмодернізм. Розвиток літератури і літературознавства в постмодерний період. Постколоніальна критика. Поняття “дискурс” у сучасному українському літературознавстві. Модернізм і постмодернізм. Тестаментарно-

рустикальний (заповідально-селянський) і постмодерністський дискурси: спроби класифікації наприкінці ХХ століття. Поняття “постмодерн” і “постмодернізм”. Постмодерністські риси в сучасній українській культурі. Сучасна постколоніальна критика в українському літературознавстві.

Тема 3. Літературний фемінізм. Гендерні аспекти української літератури.

Літературний фемінізм як один із дискурсів сучасного українського літературознавства. Фемінізм як можливий підхід до аналізу української літератури (праці Соломії Павличко). Гендерні аспекти української літератури.

Змістовий модуль 2. ПРОБЛЕМА ПОШУКІВ ЖАНРУ Й СТИЛЮ. СТАН СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ: ПОГЛЯД КРІЗЬ ПРИЗМУ ЖАНРОВО-СТИЛЬОВИХ ПОШУКІВ ХХ СТОЛІТТЯ

Тема 1. Проблеми розвитку сучасної української поезії. Жанрово-стильове розмаїття української поезії ХХ ст. Проблема спадкоємності поетичних поколінь на зламі ХХ – ХХІ століть. Поезія в посттоталітарному суспільстві. Проблема “автор – читач”. Проблеми розвитку ліро-епічної поеми.

Тема 2. Проблеми розвитку сучасної української прози. Розвиток української прози в ХХ столітті: погляд крізь призму часу. Вплив на розвиток прози суспільно-історичних умов. “Школи” в сучасній українській прозі. Галицька та Житомирська прозові “школи”, творчість їхніх представників. Проблема жанрів у прозі. Проблеми розвитку есеїстики в українській літературі ХХ століття. Творчість сучасних письменників-есеїстів. Літературознавче дослідження та есей: точки дотику чи стирання меж? Особливості сучасного українського есею. Сучасна українська повість. Художні особливості, тематика і стильове розмаїття. Сучасний український роман. Різновиди жанру. Постколоніальна дійсність у сучасному романі.

Тема 3. Пошуки української драматургії в ХХ столітті. Проблеми розвитку жанру та його сучасні перспективи. Особливості розвитку драматичних жанрів в українській літературі ХХ століття. Оновлення української драматургії на зламі ХХ – ХХІ століть. Поява “нової генерації” в українській драматургії.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин											
	денна форма						Заочна форма					
	усього	у тому числі					усього	у тому числі				
		л	п	ла б	ін д	с.р .		л	п	ла б	ін д	с.р .
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
Змістовий модуль 1. ЕТАПИ РОЗВИТКУ Й СТАН СУЧАСНОЇ ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОЇ НАУКИ НАПРИКІНЦІ ХХ – НА ПОЧАТКУ ХХІ СТОЛІТЬ												
Тема 1. Проблеми розвитку українського літературознавства наприкінці ХХ – на початку ХХІ століть.	6	1			5			0				15
Тема 2. Розвиток літератури і літературознавства в постмодерний період. Постколоніальна критика.	7	1			6			0				15
Тема 3. Літературний фемінізм. Гендерні аспекти української літератури.	7	1			6			0				8
Разом за змістовим модулем 1	20	3	0		17		40	1	0			38

Змістовий модуль 2.***ПРОБЛЕМА ПОШУКІВ ЖАНРУ Й СТИЛЮ. СТАН СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ: ПОГЛЯД КРІЗЬ ПРИЗМУ ЖАНРОВО-СТИЛЬОВИХ ПОШУКІВ ХХ СТОЛІТТЯ***

Тема 1. Проблеми розвитку сучасної української поезії на зламі ХХ – ХХІ століть.	25	2	2			20		0	1			24
								,				4
Тема 2. Проблеми розвитку сучасної української прози на зламі ХХ – ХХІ століть.	25	3	2			20		0	1			24
								,				3
Тема 3. Пошуки української драматургії в ХХ столітті. Проблеми розвитку жанру та його сучасні перспективи.	20	2	1			17		0				20
								,				3
Разом за змістовим модулем 2	70	7	5			58	50	1	2			48
Усього годин	90	1	5			75	90	2	2			86
		0										

5. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість Годин (д.ф.н. / з.ф.н.)
1.	Проблеми розвитку сучасної української поезії.	2 / 1
2.	Проблеми розвитку сучасної української прози.	2/1

3.	Пошуки української драматургії в ХХ столітті. Проблеми розвитку жанру та його сучасні перспективи.	1/0
----	--	-----

6. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість Годин (д.ф.н. / з.ф.н.)
1.	Опрацювати літературу з курсу. Законспектувати літературно-критичні джерела.	25 / 29
2.	Прочитати літературно-критичні джерела та прозові тексти (див. список літератури). Підготувати наукову доповідь, пов'язану з темою дисертації і вписану в рамки навчального курсу.	25 / 29
3.	Проаналізувати стан сучасного театру. Прочитати праці про розвиток драматургії у ХХ столітті.	25 / 28
	Разом	75 / 86

7. Індивідуальні завдання

(навчальним планом не передбачені)

8. Методи навчання

У процесі навчання застосовуватимуться такі методи:

— пояснювально-ілюстративний (інформаційно-рецептивний) метод: викладач організує сприймання та усвідомлення аспірантами інформації, а аспіранти здійснюють сприймання (рецепцію), осмислення і запам'ятовування її;

— репродуктивний: викладач дає завдання, у процесі виконання якого аспіранти здобувають уміння застосовувати знання за зразком;

— проблемного виконання: викладач формулює проблему і вирішує її, аспіранти стежать за ходом творчого пошуку (аспірантам подається своєрідний еталон творчого мислення);

— частково-пошуковий.(евристичний): викладач формулює проблему, поетапне вирішення якої здійснюють аспіранти під його керівництвом (при цьому відбувається поєднання репродуктивної та творчої діяльності аспірантів);

— дослідницький: викладач ставить перед аспірантами проблему, і ті вирішують її самостійно, висуваючи ідеї, перевіряючи їх, підбираючи для цього необхідні джерела інформації.

9. Методи контролю

У процесі навчання застосовуватимуться такі **методи контролю**:

— усного контролю (бесіда, розповідь аспіранта, роз'яснення, монологічна відповідь аспіранта (у підсумковому контролі це більш повний, системний виклад) або запитально-відповідна форма – бесіда, у якій викладач ставить запитання і чекає відповіді аспіранта; індивідуальне, фронтальне або комбіноване опитування);

— методи письмового контролю (контрольна робота, твір, диктант, реферат;

— методи практичного контролю (виконання практичних робіт як презентацій на запропоновану тему);

— дидактичні тести (набір стандартизованих завдань з визначеного матеріалу, який встановлює ступінь засвоєння його аспірантами);

— спостереження (систематичне вивчення аспірантів у процесі навчання, виявлення багатьох показників, що свідчать про сформованість знань, умінь та інших результатів навчання).

10. Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
80 – 89	B	добре	
70 – 79	C		
60 – 69	D	задовільно	

50 – 59	E		
26 – 49	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-25	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

11. Критерії оцінювання результатів навчання з навчальної дисципліни

Оцінка А (90 – 100 балів) або «відмінно» виставляється за відповідь, яка містить вичерпне за сумою поданих знань розкриття усіх запитань, розгорнуту аргументацію кожного з положень, побудована логічно й послідовно, розкриває питання від його нижчих до вищих рівнів, а також містить приклади з художніх текстів сучасного українського письменства, які дозволяють судити про повноту уявлень здобувача з поставленого питання. Відповідь повинна бути викладена гарною, багатою мовою, відзначатися точним вживанням термінів, містити посилання на засвоєну навчальну літературу. Крім того, здобувач повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть, творчі долі сучасних українських письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть у загальноосвітній школі. Здобувач повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть, вільно оперувати системою знань з історії розвитку сучасного українського літературного процесу, орієнтуватися у складності та закономірностях розвитку сучасної української літератури, аналізувати твір з урахуванням його своєрідності, користуватися літературно-критичною термінологією, критично підходити до оцінки зужитих суджень про літературну епоху 60-90-х років, сприймати й аналізувати твір сучасного автора в його формально-змістовій єдності.

Оцінка В (80 – 89 балів) або «добре» виставляється за відповідь, яка містить повне, але не вичерпне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань, що містяться в білеті, скорочену аргументацію головних положень, допущено порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, а розуміння теоретичних питань не підкріплює ілюстраціями з художніх текстів. У відповіді допускаються стилістичні помилки, неточне вживання термінів, довільне витлумачення фактів. Крім того, здобувач повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть, творчі долі сучасних українських письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть у загальноосвітній школі. Здобувач повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть, вільно оперувати системою знань з історії розвитку українського літературного процесу від повоєнного періоду до кінця минулого віку, орієнтуватися у складності та закономірностях розвитку літератури цього часу, аналізувати твір з урахуванням його своєрідності, користуватися літературно-критичною термінологією, критично підходити до оцінки зужитих суджень про попередню літературну епоху, сприймати й аналізувати твір у його формально-змістовій єдності. У викладі матеріалу можуть траплятися незначні помилки й неточно сформульовані думки щодо того чи того літературного явища.

Оцінка С (70 – 79 балів) або «добре» виставляється за відповідь, яка містить недостатньо вичерпне за сумою виявлених знань висвітлення запитань, що містяться в білеті, відсутня аргументація головних положень, допущено порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, а наведені приклади з текстів не відповідають теоретичним моментам даного курсу. У відповіді допускаються стилістичні помилки, неточне вживання термінів, довільне витлумачення фактів. Крім того, таким балом може бути оцінений здобувач, який протягом семестру не виявляв відповідних знань з даного курсу, але на іспиті успішно відповів на поставлені теоретичні та практичні завдання. Водночас здобувач повинен знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку сучасної української літератури, творчі долі сучасних українських письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику більшої частини основних художніх творів сучасної української

літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання української літератури кінця ХХ – початку ХХІ століть у загальноосвітній школі, допускаючи у викладі основного матеріалу деякі неточності, помилки. Здобувач повинен уміти схарактеризувати основні риси розвитку сучасної української літератури, оперувати системою знань з історії розвитку українського літературного процесу від повоєнного періоду до кінця минулого віку, критично підходити до оцінки зужитих суджень про попередню літературну епоху, сприймати й аналізувати твір сучасного українського письменства в його формально-змістовій єдності.

Оцінка D (60 – 69 балів) або «задовільно» виставляється за відповідь, яка містить неповне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань, поверхово аргументує положення відповіді, у викладі допускає композиційні диспропорції, порушення логіки й послідовності викладу матеріалу, не ілюструє теоретичні положення прикладами з художніх текстів. Мова відповіді рясніє помилками, наявне неправильне слово- й терміновживання. Водночас здобувач повинен бодай у загальних рисах знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних літературознавців щодо проблем розвитку сучасної української літератури, творчі долі окремих сучасних письменників, особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику бодай частини основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці письменників-шістдесятників, (-вісімдесятників, -дев'яностників, двотисячників), основні тенденції розвитку сучасних поетичних, прозових та драматичних жанрів, обсяг викладання сучасної української літератури в загальноосвітній школі, допускаючи у викладі основного матеріалу суттєві неточності, помилки.

Оцінка E (50 – 59 балів) або «задовільно» виставляється за відповідь, яка містить неповне за сумою виявлених знань висвітлення усіх запитань або за незнання окремого питання із загальної кількості поставлених. У викладі здобувача допущені композиційні диспропорції, порушення логіки й послідовності викладу матеріалу. Здобувач не може відтворити основні теоретичні положення, але наводить окремі приклади з художніх текстів. Мова відповіді рясніє помилками, наявне неправильне слово- й терміновживання, немає розуміння окремих літературознавчих термінів. Водночас здобувач повинен бодай у загальних рисах знати особливості функціонування української літератури в тоталітарному суспільстві, концепції авторитетних

літературознавців щодо проблем розвитку сучасної української літератури, орієнтуватися у творчій долі окремих сучасних письменників, намагатися визначити особливості їх індивідуального стилю, зміст та проблематику бодай незначної частини основних художніх творів сучасної української літератури, своєрідність відображення навколишньої дійсності та внутрішнього світу людини в художній практиці сучасних письменників, основні тенденції розвитку сучасної літератури з погляду того чи того жанру, обсяг викладання української літератури кінця XX – початку XXI століть у загальноосвітній школі, допускаючи ряд грубих помилок, неправильних суджень.

Оцінка FX (35 – 49 балів) або «незадовільно» виставляється у разі, коли здобувачем на протязі навчального семестру набрано недостатню кількість балів за змістові модулі, він не може бути допущеним до складання іспиту. У випадку, якщо здобувач допущений, але його відповідь на іспиті містить неправильне висвітлення заданих питань, помилкову аргументацію, допускаються помилкові умовиводи, неправильне посилення на факти та їхнє витлумачення, мова близька до суржику, він також може бути оцінений незадовільно. Крім того, здобувачем не прочитано бодай мінімальну кількість художніх текстів з курсу, не опрацьовано літературно-критичні джерела тощо.

Оцінка F (1 – 34 балів) або «незадовільно» виставляється у разі, коли здобувачем протягом навчального семестру набрано недостатню кількість балів за змістові модулі, він не може бути допущеним до складання іспиту. У випадку, якщо здобувач допущений, але відповіді на поставлені запитання на іспиті він не може або відповідає неправильно, а також не може дати відповідь на жодне із поставлених додаткових запитань, така відповідь оцінюється незадовільно. До того ж, коли здобувачем не прочитано художні тексти, що вивчаються в рамках курсу, не опрацьовано критичну літературу, не представлено розуміння літературного розвитку в другій половині XX століття тощо, у результаті завершення викладання курсу він отримує певну кількість балів у межах оцінки F.

12. Методичне забезпечення

Основними документами, що визначають зміст навчальної дисципліни «Проблеми розвитку української літератури на зламі XX – XXI століть» є навчальний і робочий навчальний плани, а також програма та робоча програма навчальної дисципліни.

13. Рекомендована література **Основна**

1. Агеєва В. За лаштунками імперії. Есеї про українсько-російські культурні відносини. Київ: Віхола, 2021. 358 с.
2. Агеєва В. Марсіани на Хрещатику. Літературний Київ початку ХХ століття. Київ: Віхола, 2023. 406 с.
3. Андрусів С. Модернізм / постмодернізм: ланки безконечного ланцюга історико-культурних епох. Світо-вид. 1997. № 1-2 (26-27). С.113-116.
4. Андрусів С. Модус національної ідентичності: Львівський текст 30-х років ХХ ст. Тернопіль: Джура, 2000. 340 с.
5. Андрусак І. А чи ж відбулася дискусія? Слово і час. 1999. № 7. С. 19-20.
6. Агеєва В. Жіночий простір. Феміністичний дискурс українського модернізму. Київ: Факт, 2003. 320 с.
7. Агеєва В. Поетеса зламу століть. Творчість Лесі Українки в постмодерній інтерпретації. Київ: Либідь, 2001. 264 с.
8. Агеєва В. Дороги й середохрестя: Есеї. Львів: Вид-во Старого Лева, 2016. 350 с.
9. Базилевський В. Лук Одиссеїв. Статті, есеї, діалоги. Київ: Ярославів Вал, 2005. 656 с.
10. Вознюк В. Буковинські адреси Ольги Кобилянської: Біографічно-краєзнавча монографія. Чернівці: Книги – ХХІ, 2006. 274 с.
11. Біла А. Символізм: Наукове видання. Київ: Темпора, 2010. 272 с.
12. Бланшо М. Простір літератури / з фр. переклав Леонід Кононович. Львів: Кальварія, 2007. 272 с.
13. Бодріяр Ж. Фатальні стратегії / з фр. переклав Леонід Кононович. Львів: Кальварія, 2010. 192 с.
14. Від теорій до методів – нові інтерпретаційні стратегії у літературознавстві та культурології: Збірник наукових праць / За редакцією Деніела Белграда. Київ: Нац. у-т «Києво-Могилянська академія», 2010. 117 с.
15. Габор В. Від Джойса до Чубая: Есеї, літературні розвідки та інтерв'ю. Львів: Піраміда, 2010. 168 с.
16. Галета О. Від Антології до Онтології: антологія як спосіб репрезентації української літератури кінця ХІХ – початку ХХІ століття: Монографія. Київ: Смолоскип, 2015. 640 с.
17. Гальченко С. Історія тексту. Джерелознавчі і текстологічні аспекти творчості П.Г. Тичини, В.М. Сосюри та Остапа Вишні. Київ: Наук. думка, 2014. 688 с. (Серія «Проект «Наукова книга»»).
18. Горбачов Д. Лицарі голодного Ренесансу / Упоряд. Олексій Сінченко. Київ: Дух і Літера, 2020. 376 с. (Серія «Постаті культури»).
19. Грицак Я. Нарис історії України. Формування модерної нації ХІХ – ХХ століття. Київ: Yakabu publishing, 2019. 654 с.
20. Голомб Л. Петро Карманський: Життя і творчість. Ужгород: Гражда, 2010. 246 с.
21. Горбачов Д. Лицарі голодного Ренесансу / упоряд. Олексій Сінченко. Київ: Дух і Літера, 2020. 376 с. (Серія «Постаті культури»).
22. Грабович Г. Літературне історіописання та його контексти. Грабович Г. До історії української літератури: Дослідження, есеї, полеміка. Київ: Критика, 2003. С. 591-607.
23. Грабович Г. Тексти і маски. Київ: Критика, 2005. 312 с.

24. Гундорова Т. Післячорнобильська бібліотека. Український літературний постмодерн. Київ: Критика, 2005 с.
25. Гундорова Т. Франко не Каменяр. Франко і Каменяр. Київ: Критика, 2006. 352 с.
26. Гундорова Т. *Femina Melancholica*. Стаття і культура в гендерній утопії Ольги Кобилянської. Київ: Критика, 2002.
27. Гундорова Т. Транзитна культура. Симптоми постколоніальної травми. Київ: Грані-Т, 2013.
28. Гендер і культура: Збірник статей. Київ: Факт, 2001. 224 с.
29. Гнатюк О. Прощання з імперією: Українські дискусії про ідентичність. Київ: Критика, 2005. 528 с.
30. Гірняк М. Таємниця роздвоєного обличчя: Авторська свідомість в інтелектуальній прозі Віктора Петрова-Домонтовича. Львів: Літопис, 2008. 284 с.
31. Глобальні модерності / за редакції М. Фезерстоуна, С. Леша, Р. Робертсона; Пер. з англ. Т. Цимбала. Київ: Ніка-Центр, 2008. 400 с.
32. Грицак Я. Пророк у своїй вітчизні. Франко та його спільнота (1856 – 1886). Київ: Критика, 2006.
33. Демська-Будзуляк Л. Справжнє обличчя літературного покоління 90-х – спроба ідентифікації. Кур'єр Кривбасу. 2002. Квітень. С. 156-162.
34. Демська-Будзуляк Л. Драма свободи в модернізмі: Пророчі голоси драматургії Лесі Українки. Київ: Академвидав, 2009. 184 с.
35. Демченко І. Особливості поетики Ольги Кобилянської: Монографія. Київ: Твім інтер, 2001. 208 с.
36. Дзюба І. З криниці літ: У 3 томах. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2006.
37. Дзюба І. Золота нитка: Нариси про (не)знаних / упоряд. Олексій Сінченко. К.: Дух і Літера, 2020. 392 с. (Серія «Постаті культури»).
38. Доманська Ева. Історія та сучасна гуманітаристика: дослідження з теорії знання про минуле. Київ: Ніка-Центр, 2012. 264 с.
39. Дорогий Аркадію: Листування та архіварія літературного середовища України 1922-1945 рр. Львів: Класика, 2001. 280 с.
40. Європейська меланхолія: Дискурс українського окциденталізму / за ред. Т. І. Гундорової. Київ: Стилос, 2008. 160 с.
41. Єрмак В. Творча історія поезій у прозі Василя Стефаника. Київ: Наук. думка, 2016. 152 с. (Серія «Проект «Наукова книга» (Молоді вчені)»).
42. Жолдак Богдан. Під зіркою Миколи Лукаша. Київ: Дух і Літера, 2018. 320 с. (Серія «Постаті культури»).
43. Забужко О. Жінка-автор у колоніальній культурі, або знадоби до української тендерної міфології. Забужко О. Хроніки від Фортінбраса: Вибрана есеїстика 90-х. Київ: Факт, 1999. С. 152-193.
44. Забужко О. Філософія і культурна притомність нації. Забужко О. Хроніки від Фортінбраса: Вибрана есеїстка 90-х. Київ: Факт, 1999. С. 132-151.
45. Забужко О. Шевченків міф України: Спроба філософського аналізу. Київ: Абрис, 1997. 144 с.
46. Забужко О. Філософія української ідеї та європейський контекст. Франківський період. Київ: Факт, 2006. 156 с.

47. Забужко О. Notre Dame d'Ukraine: Українка в конфлікті міфологій. Київ: Факт, 2007. 640 с.
48. Забужко О., Шевельов Ю. Вибране листування на тлі доби: 1992 – 2002: з додатками, творами, коментарями, причинками до біографій та іншими документами. Київ: Висока полиця, ВД Факт, 2011. 504 с.
49. Зборовська Н. До проблеми гендерного підходу та феміністичної критики в українському літературознавстві. Зборовська Н., Ільницька М. Феміністичні роздуми. На карнавалі мертвих поцілунків. Львів: Літопис, 1999. С. 8-19.
50. Зборовська Н. Код української літератури. Проект психоісторії новітньої української літератури. Київ: Академвидав, 2006. 504 с.
51. Зборовська Н. Найновіша українська літературна ситуація: від посттоталітаризму до нових тоталітарних концепцій // Зборовська Н., Ільницька М. Феміністичні роздуми. На карнавалі мертвих поцілунків. Львів: Літопис, 1999. С. 30-38.
52. Зборовська Н. Психоаналіз і літературознавство. К.: Академвидав, 2006. 390 с.
53. Зубрицька М. Homo legens: читання як соціокультурний феномен. Львів: Літопис, 2004. 352 с.
54. Ільницький М. На перехрестях віку: У 3 кн. Київ: ВД «Києво-Могилянська академія», 2008. Т. 1-3.
55. Ільницький М. Читаючи, перечитуючи... Літературознавчі статті, портрети, роздуми. Тернопіль: Богдан, 2019. 320 с.
56. Історія літератури. Київ: Смолоскип, Львів: Літопис, 2010. 368 с.
57. Качуровський І. Променисті силуети: Лекції, доповіді, статті, есеї, розвідки. Київ: ВД «Києво-Могилянська академія», 2008. 766 с.
58. Клим'юк Ю. Лірика Івана Франка як система жанрів: Монографія. Чернівці: Рута, 2006. 406 с.
59. Ковалець Л. Юрій Федькович: Історія розвитку творчої індивідуальності письменника: Монографія. Київ: ВЦ «Академія», 2011. 440 с.
60. Кодак М. Авторська свідомість і класична поетика. Київ: Фоліант, 2006.
61. Корогодський Р. У пошуках внутрішньої людини. І дороги. І правди. І життя. Київ: Гелікон, 2002. 208 с.
62. Корогодський Р. Брама Світла: Шістдесятники. Львів: Видавництво Українського Католицького Університету, 2009. 656 с.
63. Коцюбинська Михайлина. Мої обрії: В 2 томах. Київ: Дух і літера, 2004.
64. Кримський С. Під сигнатурою Софії. Київ: ВД «Києво-Могилянська академія», 2008. 367 с.
65. Левченко Г. Зачарована казка життя Ольги Кобилянської: Психоаналітична студія. Київ: Книга, 2008. 222 с.
66. Левченко Г. Міф проти історії. Семіосфера лірики Лесі Українки. Київ: Академвидав, 2013. 332 с.
67. Леш Скот. Соціологія постмодернізму. Львів: Кальварія, 2003. 344 с.
68. Література. Теорія. Методологія / Упорядк. і наук. редакція Данути Уліцької. Переклад з польської Сергія Яковенка. Київ: Видавничий дім «Києво-Могилянська академія», 2006. 543 с.

69. Літературно-джазові імпровізації. Інтермедіальні студії / за редакцією Світлани Маценки. Львів: Срібне слово, 2019. 396 с.
70. Лютий Тарас. Ніцше. Самоперевершення. Київ: Темпора, 2017. 978 с.
71. Матвійшин В. Г. Український літературний європеїзм. Київ: ВЦ «Академія», 2009. 262 с.
72. Маценка С. Метамистецтво: словник досвіду термінотворення на межі літератури й музики. Львів: Априорі, 2017. 120 с.
73. Мельничук Я. На вечірньому пружі: Ольга Кобилянська в останній період творчості. Чернівці: Букрек, 2006. 214 с.
74. Медникова Г. Постмодерністські риси в сучасній українській культурі. Слово і час. 1999. № 7. С. 20-22.
75. Миронець Н. Володимир Винниченко: таємниці кохання. Хронологія інтимів. Київ: Ярославів Вал, 2013. 256 с.
76. Михед П. Слово художнє, слово сакральне... Збірник статей і рецензій. Київ: Аспект-Поліграф, 2007. 180 с.
77. Мірошниченко Л. Над рукописами Лесі Українки: Нариси з психології творчості та текстології. Київ, 2001.
78. Моренець В. Національні шляхи поетичного модерну першої половини ХХ ст.: Україна і Польща. Київ: Основи, 2002.
79. Мороз Л. «Сто рівноцінних правд». Парадокси драматургії В. Винниченка. Київ: Ін-т літератури ім. Т. Г. Шевченка НАН України, 1994.
80. Мочернюк Н. Поза контекстом: Інтермедіальні стратегії літературної творчості українських письменників-художників міжвоєнної доби: Монографія. Львів: Вид-во Львівської політехніки, 2018. 392 с.
81. Музична фактура літературного тексту. Інтермедіальні студії / За ред. Світлани Маценки. Львів: Априорі, 2017. 352 с.
82. Набитович І. Дерево життя літературного роду: Іван Федорович, Володислав Федорович, Дарія Віконська. Київ: Дух і Літера, 2018. 560 с. (серія «Постаті культури»).
83. Наєнко М. К. Іван Франко: тяжіння до постмодернізму: Монографія. Київ: Академвидав, 2006. 96 с.
84. Найдан Михайло М. Від Гоголя до Андруховича: Літературознавчі есеї. Львів: ЛА «Піраміда», 2017. 224 с.
85. Наталя Кузякіна: Автопортрет, інтерв'ю, статті з історії і теорії драми; україністика, лесезнавчі і театрознавчі студії; русистика, компаративістика; рецензії; контроверсійна історія літературного процесу 1950 – 1990 рр. крізь призму незаангажованої та ідеологічно голобельної критики; спогади / упорядник, вступна стаття В. П. Саєнко; науковий редактор С. А. Гальченко. Дрогобич: Вид. фірма «Відродження», 2010. 574 с.
86. Нікоряк Н. Автентичність кіносценарію як сучасного літературного тексту: Монографія. Чернівці: Місто, 2011. 240 с.
87. Обертас О. Український самвидав: Літературна критика та публіцистика (60-ті – початок 70-х років): Монографія. Київ: Смолоскип, 2010. 300 с.
88. Павличко С. Теорія літератури. К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2002. 680 с.

- 89.Павличко С. Націоналізм. Сексуальність. Орієнталізм. Складний світ Агатангела Кримського. Київ: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2001.
- 90.Павличко С. Фемінізм як можливий підхід до аналізу української культури // Павличко С. Фемінізм. Київ: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2002. С. 29-36.
- 91.Павличко С. Чи потрібна українському літературознавству феміністична школа? Павличко С. Фемінізм. Київ: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2002. С. 19- 27.
- 92.Павлишин М. Козаки в Ямайці: постколоніальні риси в сучасній українській культурі. Павлишин М. Канон та іконостас. Київ: Час, 1997. С. 223-236.
- 93.Павлишин М. Постколоніальна критика і теорія. Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ століття. Львів: Літопис, 1996. С. 531-534.
- 94.Павлишин М. Ольга Кобилянська: Прочитання. Харків: Акта, 2008. 357 с.
- 95.Пагутяк Галина, Клименко Олександр. Розмови про життя і мистецтво. Тернопіль: Навчальна книга. Богдан, 2019. 240 с. (Серія «Ім'я на обкладинці»).
- 96.Панченко В. Володимир Винниченко: парадокси долі і творчості. Київ: Твім інтер, 2004.
- 97.Панченко В. Неубієнна література: Дослідницькі етюди. Київ Твім інтер, 2007. 438 с.
- 98.Панченко В. Повість про Миколу Зерова. Київ: Дух і Літера, 2018. 624 с. (Серія «Постаті культури»).
- 99.Пастух Т. Мости Олега Лишеги. Львів: ЛА «Піраміда», 2019. 192 с.
100. Пахаренко В. Незбагнений апостол. Світобачення Шевченка. Черкаси: Брама, 1999.
101. Перкінс Девід. Чи можлива історія літератури? Київ: ВД «Києво-Могилянська академія», 2005. 152 с.
102. Печарський А. Психоаналітичний аспект української белетристики першої третини ХХ сторіччя: Монографія. Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2011. 466 с.
103. Поліщук Я. Із дискурсів і дискусій. Харків: Акта, 2008. 286 с.
- 104.Поліщук Я. Випробування постмодернізмом. Критика. 2002. № 3. С. 28-30.
- 105.Поліщук Я. Міфологічний горизонт українського модернізму. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 2002.
- 106.Поліщук Я. Література як геокультурний проект: Монографія. Київ: Академвидав, 2008. 302 с.
- 107.Поліщук Я. І ката, і героя він любив... Михайло Коцюбинський: Літературний портрет. Київ: ВЦ «Академія», 2010. 302 с.
- 108.Поліщук Я. Ревізії пам'яті: Літературна критика. Луцьк: Твердиня, 2011. 216 с.
- 109.Полювання на «Вальдшнепа». Розсекречений Микола Хвильовий / упоряд. Ю. Шаповал. Київ: Темпора, 2009. 296 с.
- 110.Приймак І. Любов Яновська у дзеркалі доби кінця ХІХ – початку ХХ ст.: відома і невідома. Дрогобич: Вид. фірма «Відродження», 2011. 208 с.

111. Проблеми родо-жанрової динаміки української літератури: Навч. посібник / За заг. ред. Н.П.Малютіної. Київ: Освіта України, 2011. 296 с.
112. Ревакович М. *Persona non grata*. Нариси про нью-Йоркську групу, модернізм та ідентичність. Київ: Критика, 2012. 336 с.
113. Романов С. *Леся Українка і Олександр Олесь: на порубіжні часів, світів, ідентичностей*: Монографія. Луцьк: Вежа-Друк, 2017. 500 с.
114. Роман Корогодський: Спогади друзів, листування / упоряд. Олексій Сінченко. Київ: Дух і Літера, 2020. 336 с. (Серія «Постаті культури»).
115. Рубчак Б. *Міти метаморфоз, або Пошуки доброго світу: Есеї*. Львів: ЛА «Піраміда», 2012. 484 с. (Серія «Бібліотека Нью-Йоркської групи»).
116. Сенік Л. *Студії ліричної драми Івана Франка «Зів'яле листя»*. Львів: Вид. центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2007. 168 с.
117. Сиваченко Г. *Пророк не своєї вітчизни. Експатріантський метароман Володимира Винниченка. Текст і контекст*. Київ: Альтернативи, 2003.
118. Сивокінь Г. М. *У вимірах сприймання: Теоретичні проблеми художньої літератури, її історії та функції*. Київ: Фенікс, 2006. 302 с.
119. Скупейко Л. *Міфопоетика «Лісової пісні» Лесі Українки*. Київ: Фенікс, 2006. 416 с.
120. Соловей Е. *Упізнання святого. Нові маленькі повісті, історії, спогади, силуети*. Київ: Дух і Літера, 2020. 304 с. (Серія «Постаті культури»).
121. Ставнича О. *Література – міф – суспільство: концептуалізація соціального міфу у прозі 1990 – 2000-х років..* Київ: Наук. думка, 2016. 376 с. (Проект «Наукова книга» (Молоді вчені)).
122. Стріха Максим. *Український переклад і перекладачі: між літературою і націєтворенням*. Київ: Дух і Літера, 2020. 520 с.

Допоміжна

1. Біла А. Від ломки до ломки: лірика Сергія Жадана. *Слово і час*. 2002. № 1. С. 35-48.
2. Бойчук Б. Земний кінематограф. Сергій Жадан. *Кур'єр Кривбасу*. 2004. № 170. С. 135-148.
3. Бойчук Б. Розмисли про поета у повітрі. *Сучасність*. 2003. № 3. С. 110-112.
4. Герасим'юк В.: «Одне знаю напевно: справжня творчість завжди існує в одному примірнику...». *Сучасність*. 2003. № 3. С. 104-109.
5. Голобородько Я. «Золото інків» як творча аксіологія Тараса Федюка. *Кур'єр Кривбасу*. 2002. № 157. С. 155-163.
6. Демська-Будзуляк Л. Справжнє обличчя літературного покоління дев'яностих – спроба ідентифікації. *Кур'єр Кривбасу*. 2002. Квітень. С. 156-162.
7. Дністровий А. Археологія етнічної пам'яті [рец. на зб. В. Герасим'юка «Осінні пси Карпат»]. *Критика*. 2000. № 6. С. 21-23.
8. Ілля В. Модернізм, постмодернізм, авангардизм на нашому ґрунті (Чим є новаторство в поезії?). *Основа*. 1997. № 11. С. 113-122.
9. Карвацький В. Приреченість на причетність [Про Гр. Чубая]. *Кур'єр Кривбасу*. 2003. № 162. С. 185-188.

10. Карвацький В. Спасенна стихія Василя Герасим'юка. Кур'єр Кривбасу. 2003. № 160. С. 194-199.
11. Коробко Л. «Щемить Батьківщина між ребер...»: поезія Павла Вольвача. Слово і час. 2003. № 10. С. 76-80.
12. Логвиненко О. «Зупинилось небо у вікні» молодій українській поезії. Слово і час. 2002. № 4. С. 53-56.
13. Логвиненко О. «На кожне щастя є своя омана...»: Дослухаючись до ритму жіночих сердець [Про поезію І.Жиленко]. Кур'єр Кривбасу. 2004. № 173. С. 184-187.
14. Логвиненко Ю. «Дерева і води» Івана Андрусяка – ще один крок української модерної поезії. Слово і час. 2003. № 11. С. 54-58.
15. Москаленко М. Віктор Кордун: Від «Хрещатої вісті» до «Білих псалмів». Кордун В. Зимовий стук дятла. Київ: Укр. письменник, 1999. С. 120-123.
16. Москалець К. І старі письмена, і нові письменята [рец. на зб. І. Римарука «Діва Обида»]. Критика. 2000. № 7-8. С. 11-12.
17. Москалець К. Навіщо поет у повітрі? Березіль. 2003. № 3-4. С. 163-180.
18. Москалець К. Улюблені розкоші янголів [рец. на зб. І.Малковича «Із янголом на плечі»]. Критика. 2000. № 6. С. 18-21.
19. Пастух Т. Поезія як свято мови: Етимологія «Українських птахів» Василя Голобородька. Дзвін. 2003. № 3. С. 148-152.
20. Ревакович М. Еротика в поезії Нью-Йоркської групи: декілька семіотичних і рецептивних міркувань. Слово і час. 2000. № 2. С. 28-32.
21. Семків Р. Спрага естетизму [рец. на зб. В.Махна «Плавник риби»]. Критика. 2003. № 1-2. С. 37.
22. Тарасюк Г. Еміграція... у «вічний біль при душі...» [про зб. Т. Федюка «Золото інків»]. Кур'єр Кривбасу. 2001. № 145. С. 184-187.
23. Тарнашинська Л. «Епоха світання» постшістдесятників: поезія Віктора Кордуна на лезі «між». Слово і час. 2002. № 1. С. 27-34.
24. Герасименко Н. У пошуках романтичного ідеалу (сучасна традиційна українська лірико-романтична проза). Слово і час. 2000. № 8. С. 66-70.
25. Даниленко В. Історія одного ісходу. Квіти у темній кімнаті. Найяскравіші зразки української новелістики за останні 15 років. Київ: Генеза, 1997. С. 5-15.
26. Даниленко В. Туга за втраченим смыслом (Проблема екзистенційного вакууму в сучасній українській малій прозі). Слово і час. 2000. № 3. С. 41-45.
27. Ірванець О. Діброва – значить «добре» [Рец. на кн. «Збіговиська» і «Ви-бгане»]. Кур'єр Кривбасу. 2003. № 159. С. 216-219.
28. Карвацький В. Початок нової української прози? [Про «Приватну колекцію» В. Габора]. Кур'єр Кривбасу. 2003. № 161. С. 166-171.
29. Костюк В. Інші дні Тараса [Рец. на кн. Т. Прохаська «ФМ-Галичина» та «НепрОсті»]. Критика. 2002. № 12. С. 29-30.
30. Логвиненко О. Від помсти до каяття: Про нові виміри української малої прози розмірковують учасники «круглого столу». Літературна Україна. 2001. 6 вересня. С. 5.
31. Мандрівник усередину: Розмова Людмили Таран з Тарасом Прохаськом. Кур'єр Кривбасу. 2004. № 170. С. 3-17.

32. Поліщук В. «Приватна колекція» Василя Габора крізь призму наративності. Слово і час. 2003. № 6. С. 52-57.
33. Поліщук В. Наративні структури малої прози (новелістика К.Москальця). Слово і час. 2002. № 11. С. 45-49.
34. Рябчук М. Від автора. Рябчук М. Деінде, тільки не тут та інші оповідання. Львів: Класика, 2002. С. 3-6.
35. Стріха М. Володимир Діброва після смерті й воскресіння Бурдика. Березіль. 2000. № 1-2. С.173-178.
36. Стріха М. Воскресіння Бурдика. Діброва В. Збіговиська. Київ : Критика, 1999. С. 3-6.
37. Трінчий В. Антигравітація [Рец. на кн. Т.Прохаська «FM-Галичина»]. Критика. 2002. № 1-2. С. 23-24.
38. Хланта І., Лазоришин І. Екзотичні сни та реальні події у прозі Василя Габора. Кур'єр Кривбасу. 2001. № 143. С. 212-215.
39. Бондар-Терещенко І. Ім'я троянди, або Гамбурзький рахунок Степана Процюка. Кур'єр Кривбасу. 2002. № 153. С. 168-172.
40. Даниленко В. Золота жила української прози. Вечеря на дванадцять персон: Житомирська прозова школа. Київ: Генеза. 1997. С. 5-12.
41. Забужко О. Автобіографія. Забужко О. Сестро, сестро: Повісті та оповідання. Київ: Факт, 2003. С. 229-336.
42. Карвацький В. Юрій Винничук як дзеркало «модерного галичанства». Кур'єр Кривбасу. 2003. № 165. С. 200-204.
43. Лобановська Г. По той бік Анни. Слово і час. 1999. № 11. С. 83-84.
44. Марія Матіос: «Я не Стефанік у спідниці, я – Марія Матіос у спідниці». Книжник review. 2003. № 7. С. 3-5.
45. Прокопів Ю. Християнський меридіан повістей Степана Процюка «Там, де попутані кольори». Слово і час. 2002. № 5. С. 62-68.
46. Кордун В. Київська школа поезії – що це таке? Світо-вид. 1997. № 1-2. С. 7-19.
47. Рубан В. Київська школа. Кур'єр Кривбасу. 2003. № 168. С. 142-151.
48. Возняк Т. Емма Андієвська в дорозі. Кур'єр Кривбасу. 2004. № 179-181. С. 105-108.
49. Розмова з Еммою Андієвською. Кур'єр Кривбасу. 2004. № 173. С. 110-112.
50. Лавріненко Ю. Дві течії в поезії Емми Андієвської. Кур'єр Кривбасу. 2004. № 173. С. 113-116.
51. Андієвська Е. Базар. Пісні без тексту. Кур'єр Кривбасу. 2004. № 174. С. 62-90; 95-116.
52. Салига Т. Між традицією і модерном. Штрихи до портрета Василя Герасим'юка. Дзвін. 1996. № 9. С. 123-130.
53. Москалець К. Навіщо поет у повітрі? Стаття-роздум. Березіль. 2003. № 3-4. С. 163-180.
54. Кирилюк С. Політ «над долиною сліз»: маски і міти. Буковинський журнал. 2003. № 1. С. 226-234.
55. Голобородько Я. Поетична меритократія: Василь Герасим'юк, Ігор Римарук, Тарас Федюк. Київ: Факт, 2005. 108 с.
56. Кирилюк С. Археолог меж золотих. Буковинський журнал. 2001. Ч. 1-2. С. 208-212.

57. Карвацький В. «Поезія – Медея, що вбиває...». Кур'єр Кривбасу. 2003. № 164. С. 189-193.
58. Черниш Г. «А рима дверима – гуп...»: Суб'єктивні нотатки про деяких «порушників спокою» в сучасній молодій українській поезії. Слово і Час. 1990. № 2. С. 12-14.
59. Творча асоціація «500». Київ. 1995. № 11-12. С. 14-38.
60. Прощання з карнавалом в українській літературі? Інтерв'ю з Віктором Небораком. Світо-вид. 1995. № 2. С. 73-82.
61. Кодак М. Обличчя наші обирає час: Про поезію «смолоскипівців». Дніпро. 1998. № 7-8. С. 115-128.
62. Ілля В. Модернізм, постмодернізм, авангардизм на нашому ґрунті: Чим є новаторство в поезії? Основа. 1997. № 11. С. 113-122.
63. Баран Є. До розмови про «ранні» дев'яності. Іменник: Антологія дев'яностих. Київ: Смолоскип, 1997. С. 210-223.
64. Даниленко В. Покоління національної депресії. Іменник: Антологія дев'яностих. Київ: Смолоскип, 1997. С. 248-262.
65. Молоде вино: Антологія поезії. Київ: Смолоскип, 1994. 232 с.
66. Поезії гурту «ЛуГоСад». Сучасність. 1993. № 12. С. 18-26.
67. Антологія альтернативної української поезії зміни епох (друга половина 80-х початок 90-х років). Харків, 2001. 183 с.
68. Альманах поезії «Колекція». Київ: Творча Асоціація 500, 2001. 80 с.
69. Початки: Антологія молоді поезії. Київ: Смолоскип, 1998. 227 с.
70. Повернення деміургів: МУЕАЛ. Плерома. Івано-Франківськ: Лілея-НВ, 1998.

Газети: *«Літературна Україна», «Критика», «Українська літературна газета», «Українське слово», «Слово Просвіти» та інші.*

Журнали: *«Дзвін», «Київ», «Дніпро», «Вітчизна», «Буковинський журнал», «Пектораль», «Слово і Час» та інші.*

6. Інформаційні ресурси

1. <https://chtyvo.org.ua/>
2. <https://www.l-ukrainka.name/>
3. <http://litakcent.com/>
4. <http://bukvoid.com.ua/>
5. <http://litukraina.kiev.ua/>
6. <http://litgazeta.com.ua/>